

[Stensballe.]

paa Fyn. Tre Arbejdsmænd havde anlagt Sag mod et Sogneraad, som havde henstillet, at gifte Arbejdere blev foretrukket for ugifte ved Landevejsarbejde, og den Entreprenør, som havde Arbejdet, efterkom Henstillingen. De tre Arbejdsmænd paaberaabte sig Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden. Sogneraadet blev ganske vist frifundet i alle tre Tilfælde, og de, der anlagde Sagen, maatte betale Omkostningerne derved, men det viser alligevel, at selv om den højtærede Minister, socialdemokratiske Politikere og Fagforeningerne gaar haardt imod Loven; kan den dog findes frem ogsaa af Arbejdere, naar de mener, at de har Brug for Beskyttelse. At de ikke har faaet noget ud af det i dette Tilfælde, ligger i selve Forholdets Natur.

Jeg mener altsaa, at Loven afgjort har virket heldigt, ikke mindst i Retning af at forebygge, og jeg tror, at hvis den ophæves, kan der blive trange Kaar for Erhvervs- og Arbejdsfriheden i vort Land. Jeg kan derfor ikke tilraade at medvirke til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse, men vil ved tredie Behandling anbefale at stemme imod Lovforslaget.

C. J. F. Sven: Efter den Agitation, der gennem Aarene har været ført mod Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, og efter de store Anstrengelser, som Regeringspartierne har gjort sig for at faa Loven ophævet, skulde man tro, at Forholdene her i Landet, efter at denne Lov var blevet vedtaget, var kommet ind i et fuldkomment Kaos. Man skulde tro, at Organisationerne var slaaet ned, at Fagforeningerne var blevet fuldstændig ødelagt, og at Fagforeningslederne nu hemsmaegtede deres Tilværelse i diverse Fængsler, i det hele taget, at det var en rædsom Historie. Og hvordan er saa Forholdet? Forholdet er det simple, at der ikke har kunnet paavises et eneste Tilfælde, hvor der i Henhold til denne Lov er truffet Afgørelser, som man for Alvor kan kritisere. Den højtærede Handelsminister kom meget let uden om det ved at sige: Ja, det staaer sig ikke an, at jeg, som kun er Handelsminister, kritiserer Domstolene. Det ønsker vi virkelig heller ikke at føre den højtærede Minister ind paa. Det, man har ønsket, er at faa godtgjort, om Loven har medført Domme, som man efter en almindelig Bedømmelse maatte anse for skadelige for Erhvervene, for Organisationerne, men det har man ikke kunnet, thi saa vilde man selvfølgelig være kommet frem med

Tilfældene. Nej, der er nu engang gaaet Politik i denne Sag. Den rolige, saglige Bedømmelse af det i sin Tid vedtagne Lovforslag er umuliggjort. Regeringspartiernes Stilling over for dette Lovforslag er en udpræget neurologisk Stilling. Den højtærede Handelsminister har i Dag som et Argument anført, at store Kredse af Befolkningen ser med Mistillid paa Loven. Ja, er det nu egentlig et Argument for at ophæve en Lov? Det gælder saamænd om Masser af Love, at store Kredse af Befolkningen ser med den allerstørste Mistillid paa dem, men jeg tror ikke, man vil benytte det som et Argument af virkelig afgørende Karakter. Det er ogsaa ejendommeligt, at for overhovedet at komme til at argumentere mod Lovforslaget dynger baade den højtærede Handelsminister og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ch. Petersen) Argumenter op, af hvilke det ene æder det andet. Det siges baade af den højtærede Handelsminister og af den ærede socialdemokratiske Ordfører, at det er en Klasselov, den beskytter Skruebrækkerne, og jeg ved ikke hvad, og i samme Aandedræt siger de Herrer, at ogsaa Arbejdsgiverne er misfornøjede med den. Begge Dele kan nu ikke helt passe. Jeg tror ikke, man i det ene Øjeblik kan sige, at det er en Klasselov, og i det andet Øjeblik sige, at i øvrigt er Arbejdsgiverne meget misfornøjede med Loven. Enten maa det ene være rigtigt, eller ogsaa maa det andet være rigtigt, begge Dele kan ikke stemme. Det kan ikke være en Klasselov, hvis der ogsaa i betydende Arbejdsgiverkredse er Misfornøjelse med Loven.

Jeg er for øvrigt — i Modsætning til Venstres Ordfører (Stensballe) — enig med den højtærede Handelsminister og den socialdemokratiske Ordfører i, at mange Arbejdsgivere sikkert er særdeles misfornøjede med Loven. Det har de Herrer Ret i, men det er ikke noget Argument at fremføre, heller ikke over for os, at Arbejdsgiverne er misfornøjede. Jeg synes tværtimod, at dette, at man baade fra Fagforeningers Side og fra Arbejdsgiverkredsens Side er imod Lovforslaget, kunde tyde paa, at Loven i Virkeligheden havde fundet det rette, og jeg mener, at hvis der endelig skulde være Tale om at kalde Loven en Klasselov, saa er det en Klasselov, saaledes at forstaa, at den er mod den organisationsmæssige Klasse, hvad enten den slutter sig til Arbejdsgiverne eller til Arbejderne.

Det fremføres derefter af den højtærede Handelsminister, at Loven er uklar. Det er allerede af den ærede sidste Taler sagt,